

דף קל.

עין משפט א.

כא. כב. מתנות כהונה נוהגות בכל מקום ע בין הארץ בין בחוץ לארץ בין בזמן הבית בין שלא בזמן הבית פ. ויליאם שאינן נוהגות בחוצה לארץ וכן נהגו צ.

עין משפט ב.

ט. יט. אין מתנות כהונה נוהגות בקדשים ולא בבכור ר.

ע. וכן נוהגות בין באיש בין באשה חוץ מכהנים, ולויים מספק, ובחוץ מחש"ו. פ. והרש"ל כתוב כיון דהיום אין לנו כהן מבורר רק כהן חזקה נהגו להקל, וכ"כ בפ' כל הבשר סי' ד' לענין חלה, והביא דבריו הטעז בס"י שכ"ב ס"ק ה', והש"ך שם בס"ק ט', והכהן"ג כתוב של דבריו של הרש"ל רק בחוץ' כיון דפלוגתא אם נהוג בחוץ' אבל בארץ ישראל אין ממש בטענה זו דילכו"ע דין ככהנים ודאים, ועיין בס"י של"א סעיף י"ט בהג"ה. כפ' החייםאות צ"ב. ומשמעות הש"ס והרמ"ף והרמב"ן דמצויה זו נוהגת בארץ בזה"ז מן התורה אפי' שאין ביהם"ק קיימים אך לדעת הרמב"ם ושאר פוסקים אינם נהוג היום אלא מדרבנן אפי' בארץ. כפ' החייםאות צ"ג.

והיום בא"י הקונים בשער טרי מא"י יבדקו שהשוחט קבוע עם הגוי שם תהיה כשרה קונה אותה ממ"נ אחורי השחיטה ובזה הוא פטור כمبرואר בסעיף כ"ה ברמ"א. צ. וכותב הורדב"ז בה"ב סי' תנן"א דהשואל אומרים לו אם תירצה לעשות כן דברי המהמירים תע"ב, ומישרוצחה להפריש מתנות כהונה בחוץ' לרשותו בידו ולא הווי יהרא. ועיין בתשובה ח"ס סי' ש"א שהוא ליתן והוא דרכו בכל יו"ט לשחוות בהמה ולהפריש ממנה מתנות וכן ראשית הגז.

ומן השמים השיבו לר' יעקב מרמוריש ד"חחתאת הקהל הוא"ע על שאין מפרישין. ואם אדם דור בחוץ' ורוצה למנות שליח שיקנה לו בהמה בארץ ישראל וישחוות אותה ויפריש ממנה מתנות מדין שלווה של אדם צ"ע اي מהני כיון דאייה לא מציע עביד היכן שהוא עומד. כפ' החייםאות צ"ח. והסביר הרב בן איש חי הסיק דשפир עבדי ע"ש.

ק. שהם כבר כולם מתנות כהונה ואין קדושה חלה על קדושה. לבוש. והגם שאין לנו קדשים בזה"ז נקט אותו מרב"ן השו"ע אגב בכור. אבל הлокח בהמה מפירות שביעית חייב במתנות. כ"כ ברמב"ם בפ"ט מהלכות ביכורים הלכה ח'.

דף קל:

יעין משפט א. י"ד פימן ס"א סעיף טו. לא.

טו. לא נתן המתנות לכהן אלא אכלן או הפסידן פטור מדיני אדם **ר** אבל לצתת ידי שמים צריך לפרווע דמייהם.

לא. לב. המתנות עצמן אסור לישראל לאכלם אלא ברשות הכהן **ש**, עבר ואכלן או הזיקן אינו חייב לשלם מפני שהוא ממון שאין לו תובעים **ח**, והקונה אותם אע"פ שאינו רשאי הרי זה מותר לאכלן **א** מפני שמתנות כהונה נזולות.

יעין משפט ב. י"ד פימן ס"א סעיף ז

ז. יתן המתנות לכהן חבר **ב** ואם אין שם ת"ח יתנתן לכהן עם הארץ **ט**.

יעין משפט ג. י"ד פימן רנג סעיף ד

ט. בעל הבית ההולך למקום ונגמר לו כספו בדרך ואין לו מה

ר. שהוא ממון שאין לו תובעים דיכول לומר לו לכהן אחר אני נותן ולא לך, מגמ' חולין ק"ל. ט"ז ס"ק י"ז. ואפי' אם אין שם רק כהן אחד בעיר יכול לומר-Amתין עד שיבוא כהן אחר, ומ"מ אם הם עדיםין בעין ב"ד קופין אותו מסווג מצות הפרשה. ט"ז שם.

ש. מסווג גדול. כ"כ בバイור הגרא"א אותן ל.

ט. אבל לצתת י"ש חייב כמו בסעיף ט"ו. ש"ך ס"ק י"ט.

א. אבל אם הם עדיםין בעין קופין את המוכר לשוב לקחתם מיד הקונה אותם ולתת לכהן לקיים המצווה. כף החאים אותן קלא"ה.

ב. והיינו לכתהילה אבל בדיעדן אם נתנו לע"ה או לקחו ממנה זכה בהם, כ"כ הרדב"ז על הרמב"ם בפי"ב מה' תרומות. ואם אין שם כהן ת"ח לא יעכטם עד שימצא ת"ח אלא יתנתן לע"ה. ואם הכהן החבר עשיר אף שהוא רווחה לקבלם כיון שיש כהן עני ע"ה וANO מצוין להחייבו יתנת לע"ה העני. כ"כ התוס' בחולין ק"ד ע"ב. כף החאים אותן ל.

ג. כהן הנושא נשים בעבירה או שמטמא למתים במזיד אין נתונים לו המתנות, אפי' אין שם כהן אחר מעיריך אותם בכיסף ונונתנים אח"כ לכהן שייזדמן אח"כ. שם אותן ל"ג. ומה שנונתנים לע"ה דוקא אם הוא יר"ש והולך ע"פ חוקי התורה אבל אם איןנו מאמיין או בעל עבירות פשוט שאין נתונים לו אפי' אין כהן אחר אלא שם אותם בדים וייעכטם עד שייזדמן לו כהן אחר. ואם יש לנוותן קרוב כהן ע"ה והוא זקוק הוא קודם לכהן ת"ח. שם אותן ל"ה.

יאכל יטול צדקה, וכשייחזור לביתו אינו חייב לשלם⁷.

הגה: דיש לו דין כעני והעשיר אח"כ, שאינו חייב לשלם.

7. ממשנה פ"ה דפאה וכחכמים. ומה שמותר לו ליטול מהצדקה כאן אףי מן התמחוי והקופה, ואני חייב להחזיר, הינו דוקא אם נטל בתורת צדקה אבל אם נטל בתורת הלואה על דעתם חייב להחזיר ולשלם.

ואפי' בנTEL מדין צדקה מצוות חסידים כשיחזור לביתו מחזיר אע"פ שאינו חייב להחזיר, כ"כ בספר ראשון לציוון למוהר"ר חיים בן עטר זצ"ל.